UEFA CHAMPIONS LEAGUE®

GNK DINAMO vs AC MILAN

UVODNIK

Četiri boda u četiri kola u elitnom razredu svjetskoga nogometa. S ovakvim je učinkom Dinamo i u aktualnoj sezoni nastavio niz sjajnih rezultata koji su se naslonili na uvjerljive izvedbe i u domaćem prvenstvu kao bazi na kojoj je stvorio temelje za europski iskorak. Gledamo li snagu suparnika i razinu natjecanja, možemo reći da je Dinamo na startu grupne faze UEFA Lige prvaka ove sezone upisao jednu od svojih najvećih pobjeda. Naša je momčad pobijedila Chelsea s 1-0, dakle klub koji je samo godinu ranije podignuo europski pokal. Taj je rezultat naše momčadi, zapravo, samo potvrda uspješnog.

U zadnje četiri godine Dinamo je triput izborio plasman u nokaut fazu europskih klupskih natjecanja, ove je sezone 18. put osigurao ulazak u grupnu fazu UEFA natjecanja pri čemu osmi put u UEFA Ligu prvaka. Štoviše, maksimirski je klub upisao dojmljiv niz u kojem je u zadnjih 16 sezona, računajući i aktualnu, 15 puta izborio plasman u skupinu europskih klupskih nadmetanja.

Osim toga, Dinamo je prošlu natjecateljsku godinu okrunio sa svojim 33. naslovom državnoga prvaka u povijesti od čega ih je 23 osvojio u samostalnoj hrvatskoj ligi koja je startala na proljeće 1992. godine. Samo u zadnjih 17 sezona naš je klub osvojio 16 naslova nacionalnog prvaka.

Povijesnim preokretom u maksimirskoj utakmici protiv Tottenhama na proljeće 2021. godine, uz dojmljivu izvedbu i gromkih 3-0, Dinamo je u velikom stilu zaokružio sjajnu europsku sezonu u kojoj je izborio plasman u četvrtfinale UEFA Europa lige. Sezonu kasnije plavi su ponovno izborili proljetni dio kalendara gdje ih je u dvjema tijesnim utakmicama 1/16 finala ipak zaustavila Sevilla. U ovoj natjecateljskoj godini svladao je i Chelsea, donedavnoga osvajača UEFA Lige prvaka.

Sve je to, dakle, jasan pokazatelj kontinuiteta na međunarodnoj razini i visokih standarda kakve je klub samome sebi nametnuo u recentnoj povijesti. Ideja o kontinuiranom uzlaznom dijagramu i stalnoj nadogradnji temelj je današnjega Dinama. Kreirali smo stabilan srednjoeuropski klub s ciljem izgradnje, očuvanja i nadogradnje čvrstoga sustava na svim razinama, u poslovno-ekonomskom, organizacijskom i sportskom segmentu.

Cijeli je taj proces, dakako, vidljiv i priznat i izvan hrvatskih granica što se ne reflektira samo na pukoj statistici i rezultatima, već i u odnosu s ostalim sportskim i poslovnim subjektima i samom imidžu našega kluba.

Stvorili smo platformu na kojoj je GNK Dinamo upisao najdužu seriju klupskih trofeja, iznjedrio povijesne generacije igrača, koje su nosile nacionalnu reprezentaciju i do finala Svjetskog prvenstva. Ponosni smo i na to što smo svojim rezultatima uvijek dizali i ugled našega grada i što naš Zagreb i Hrvatsku vežemo za najznačajnija sportska zbivanja u Europi pa i u svijetu.

Predsjednik Mirko Barišić

UEFA CHAMPIONS LEAGUE
GRUPA E

1. kolo, 06.09. - 18:45h
GNK DINAMO - CHELSEA FC 1-0
Strijelac: 1-0 Oršić (13.)

2. kolo, 14.09. - 18:45h
AC MILAN - GNK DINAMO 3-1
Strijelci: 1-0 Giroud (45. pen),
2-0 Saelemaekers (47.),
2-1 Oršić (56.),
3-1 Pobega (77.)

3. kolo, 05.10. - 18:45h
FC SALZBURG - GNK DINAMO 1-0
Strijelac: 1-0 Okafor (71. pen)

4. kolo, 11.10. - 21:00h
GNK DINAMO - FC SALZBURG 1-1
Strijelci: 0-1 Seiwald (12.),
1-1 Ljubičić (40.)

5. kolo, 25.10. - 21:00h
GNK DINAMO - AC MILAN

6. kolo, 02.11. - 21:00h
CHELSEA FC - GNK DINAMO

UEFA Champions League
Play-Off

FK BODØ/GLIMT - GNK DINAMO 1-0
Strijelci: 1-0 Pellegrino (37.)

GNK DINAMO - FK BODØ/GLIMT 4-1
Strijelci: 1-0 Oršić (4.),
2-0 Petković (35.),
2-1 Grønbaek (70.),
3-1 Drmić (117.),
4-1 Bočkaj (120.)

UEFA Champions League
2. pretkolo

GNK DINAMO - FC SHKUPI 1927 2-2
Strijelci: 0-1 Queven (25.),
1-1 Ademi (44.),
2-1 Petković (86.),
2-2 Cephas (89.)

FC SHKUPI 1927 - GNK DINAMO 0-1
Strijelci: 0-1 Ademi (47.)

UEFA Champions League
3. pretkolo

PFC LUDOGORETS - GNK DINAMO 1-2
Strijelci: 0-1 Perić (6.),
0-2 Padt (9. autogol),
1-2 Tekpetey (22.)

GNK DINAMO - PFC LUDOGORETS 4-2
Strijelci:1-0 Drmić (12.),
2-0 Oršić (27. pen),
3-0 Oršić (44.),
3-1 Despodov (45+4.),
3-2 Despodov (49. pen),
4-2 Petković (87. pen)

RASPORED I REZULTATI

Gledamo li učinak u četiri kola grupne faze UEFA Lige prvaka upisao je drugi najbolji bodovni učinak u klupskoj povijesti, a ujedno primio i najmanji broj pogodaka u zadnje 23 godine... Dinamov strateg Ante Čačić zablistao je ove sezone, a u klupsku povijest je ušao po još jednom „detalju“: postao je drugi trener koji je dvaput uveo Dinamo u skupinu UEFA Lige prvaka. Uspjelo mu je to 2012. godine i sad, točno desetljeće kasnije. Prethodno je to učinio nikad zaboravljeni Zlatko Cico Kranjčar koji je plave uveo u skupinu elitnoga europskog klupskog natjecanja 1998. i 2016.

Bivši izbornik hrvatske reprezentacije, koji je „vatrene“ predvodio na Europskom prvenstvu 2016. godine, vratio se na Dinamovu klupu krajem travnja 2022. godine, pet kola prije kraja prvenstva i odveo momčad do naslova prvaka. U takvom je, slavljeničkom duhu, završio prošlu, ali i ušao u novu natjecateljsku godinu. Prvo je povukao momčad prema naslovu prvaka, u „uvertiri“ nove sezone osvojio Superkup, potom izborio plasman u UEFA Ligu prvaka, pobijedio Chelsea, osvojio četiri boda i uoči predzadnjeg kolu ostavio momčad u borbi za prolaz u sljedeći krug natjecanja.

Čačić je rođen 29. rujna 1953. u Zagrebu, ovo mu je drugi mandat na Dinamovoj klupi. U ljeto 2012. godine uveo je, dakle, plave u grupnu fazu natjecanja u UEFA Ligi prvaka pri čemu je kvalifikacije prošao bez ijednog poraza. Momčad je preuzeo šest mjeseci ranije, na proljeće iste godine, dakle na polusezoni, i predvodio je do dvostruke krune. Uveo je Dinamo i u novu sezonu koju su također završili s osvojenim naslovom prvaka, ali je sam Čačić klupu napustio krajem studenoga. Pod njegovim je vodstvom u maksimirskom klubu, primjerice, debitirao i aktualni reprezentativac Marcelo Brozović. Upravo je na klupi reprezentacije Čačić upisao zapažen rezultat, plasman u osminu finala Europskog prvenstva u Francuskoj gdje su Hrvatsku nijanse dijelile od ulaska u četvrtfinale. „Vatreni“ su uvjerljivo prošli skupinu pri čemu su pobijedili Tursku s 1-0, potom remizirali protiv Češke, 2-2, u utakmici u kojoj je Hrvatska vodila s 2-0, ali su Česi u iskričavoj atmosferi u završnici, uz nerede na tribinama, uspjeli izjednačiti, da bi u zadnjem dvoboju u skupini pobijedili Španjolsku s 2-1. U prvom ogledu nokaut faze ipak je bolji bio Portugal, koji je u nastavku natjecanja osvojio naslov europskog prvaka. Portugalci su prošli tek u produžetku, strijelac je bio Ricardo Quaresma u 117. minuti, i to u akciji koja je uslijedila odmah nakon što su „vatreni“ pogodili – vratnicu.

Na klupi reprezentacije Čačić je tada zamijenio Niku Kovača, a debitirao je u kvalifikacijskoj utakmici protiv Bugarske u Zagrebu gdje je Hrvatska slavila s 3-0. Izborničku je funkciju obnašao do početka listopada 2017. U izborničkoj je ulozi u 25 utakmica upisao 15 pobjeda, šest remija i četiri poraza uz gol-razliku 46:16.

U svom prvom mandatu u Dinamu povezao je čak 33 službene utakmice bez poraza što je treći najuspješniji rezultatski niz u klupskoj povijesti, Ispred su jedino Zoran Mamić s 45 i Branko Ivanković s 34 utakmice bez poraza.

ANTE ČAČIĆ

Ademi i Oršić uvjerljivi rekorderi, Petković drugi najbolji strijelac u povijesti

Predvodio je Dinamo protiv 54 različita kluba na europskoj sceni, s plavima nastupio u točno 30 različitih zemalja i u međuvremenu, dakako, postao apsolutni maksimirski rekorder. Kapetan, vođa, autoritet, nogometni maestro i sad već značajna figura Dinamove povijesti, Arijan Ademi, u dvoboju 2. kola UEFA Lige prvaka protiv Milana na San Siru upisao je svoj „okrugli“, 100. nastup za maksimirski klub u povijesti europskih nadmetanja, a brojku je u međuvremenu povećao na 102.
S takvim je učinkom, dakako, i apsolutni rekorder u klupskoj povijesti jer se drugoplasirani na vječnoj ljestvici europskih nastupa, „maksimirski carioca“ Sammir, zaustavio na brojci 76. Sljedeća tri mjesta pripadaju aktualnim Dinamovim „regrutima“: Dominik Livaković i Mislav Oršić skupili su po 68, Bruno Petković 58 nastupa...

Mislav Oršić vijori se na vrhu ljestvice najboljih Dinamovih strijelaca u povijesti europskih natjecanja, a još dvojica njegovih aktualnih suigrača imaju priliku primaknuti se vrhu. Oršić je zabio 28 pogodaka, dok je na drugo mjesto izbio Bruno Petković koji je maestralnim „škaricama“ u uzvratu play-offa UEFA Lige prvaka protiv norveškog Bodø/Glimta također povećao svoj golgeterski učinak u Europi i trenutačno se zaustavio na njih 18. Na povijesnoj ljestvici slijede Slaven Zambata i Igor Cvitanović koji imaju po 15, iza njih su Sammir, El Arabi Hilal Soudani i Arijan Ademi, svaki s 13, zatim Mario Mandžukić s 11, Marijan Novak s 10 golova...

U navedenu statistiku uključujemo glavna natjecanja kroz povijest: Kup/Liga prvaka, Kup velesajamskih gradova/Kup Uefa/Europa liga i Kup pobjednika kupova.

Najviše pogodaka u europskim natjecanjima:

28 Mislav Oršić
18 Bruno Petković
15 Slaven Zambata
15 Igor Cvitanović
13 Arijan Ademi
13 Sammir
13 El Arabi Hilal Soudani
11 Mario Mandžukić
10 Marijan Novak

Najviše utakmica u europskim natjecanjima:

102 Arijan Ademi
76 Sammir
68 Dominik Livaković
68 Mislav Oršić
58 Bruno Petković
53 Amer Gojak
52 Milan Badelj
50 Kevin Theophile
48 Edin Mujčin
48 Mihael Mikić
48 Petar Stojanović

REKORDERI

NEMA PREDAJE

ZAKLADA GNK DINAMO

Zaklada GNK DINAMO NEMA PREDAJE službena je zaklada Građanskog nogometnog kluba Dinamo.

Glavni ciljevi zaklade su promicanje jednakosti, jednakih mogućnosti i ravnopravnosti te pružanje pomoći na temelju socijalne solidarnosti. Dinamo je prvi hrvatski sportki klub koji je pokrenuo ovakvu zakladu.

Tri vrste programa: integracija osoba s invaliditetom, socijalna uključenost i socijalna solidarnost te razvoj mladih darovitih sportaša.

Područja:
- humanitarne aktivnosti
- financijska i druga pomoć socijalno ugroženim osobama
- promocija sporta i zdravog načina života
- integracija osoba s invaliditetom u nogomet i društvo
- suzbijanje stereotipa i diskriminacije prema bilo kojoj osnovi
- promocija jednakosti i ravnopravnosti
- sadržaji od značaja za klub i lokalnu zajednicu

Pokretanjem Zaklade Građanski nogometni klub Dinamo pokazuje, prije svega, svijest o svojoj ulozi u društvu i nogometu, kako u Hrvatskoj tako i u regiji.

Podržite rad Zaklade Nema predaje kao podupiratelji i stvorimo zajedno jednake mogućnosti za sve!

Više informacija na **www.zakladanemapredaje.hr**

#zakladanemapredaje

Upalite kameru na svom pametnom telefonu kako biste skenirali QR kod. Kada kamera detektira kod, kliknite na notifikaciju koja se prikaže kako bi Vas odvela na naše stranice.

Bio je to munjeviti, „raketni“ prodor za vodstvo, a kasnije se ispostavilo i za – pobjedu. Bruno Petković u skoku je dočekao ispucanu loptu, glavom je proslijedio ulijevo, a Mislav Oršić maestralno ju primio prsima pa se odjednom katapultirao prema vratima. U punom je trku projurio cijelom suparničkom polovicom terena, u tom silovitom kontranapadu sam istrčao pred vratara i elegantno, rutinski, usredotočen i nimalo impresioniran, desnom vanjskom potkopao loptu pored čuvara mreže u sami donji kut. Tim je pogotkom Dinamo pobjednički otvorio natjecanje u UEFA Ligi prvaka, svladao Chelsea s 1-0, a u predzadnje kolo ulazi s četiri boda i otvorenom borbom za prolaz u sljedeći krug natjecanja. Ulazak u petu maksimirsku sezonu, pet uzastopnih prolaza u skupinu europskih klupskih nadmetanja, sedam osvojenih trofeja, tri europska proljeća pri čemu i plasman u četvrtfinale UEFA Europa lige.... Sve su to „statistički štikleci“ koji Mislava Oršića lansiraju u gornji dom Dinamovih povijesnih zaslužnika. Uostalom, s 28 postignutih pogodaka uvjerljivo je na vrhu ljestvice igrača s najviše golova za Dinamo u povijesti europskih klupskih natjecanja. Zanimljivo je da je Oršić od dolaska u Dinamo propustio samo jednu jedinu europsku utakmicu. Bilo je to na startu sezone 2021/'22. kad ga je trener odmarao u prvom dvoboju 1. pretkola UEFA Lige prvaka protiv islandskog Valura. Do te je utakmice nanizao 43 europska nastupa pa ipak ostao iza Sammira koji i danas drži rekordni niz od 49 uzastopnih dvoboja pod UEFA okriljem. Nakon pauze protiv Valura povezao je dodatnih 25 utakmica bez izostanka...

Sav taj statistički učinak, dakako, mami pljesak publike, ali popularni maksimirski napadač ponajprije magnetizira navijače, drukere, simpatizere i kibice svojim – emotivnim pristupom. Naposljetku, njegov nezaboravni odgovor na novinarsko pitanje i dalje odzvanja u mislima plavog navijača: **„Prvo da vas ispravim, mislim da nema većeg kluba od Dinama“**. Tako je reagirao na svojedobni upit izvjestitelja o eventualnom transferu u neki veći inozemni klub.

Onaj djelić terena, tamo negdje između aut-crte i vrha suparničkoga kaznenog prostora pa desetak i više metara prema centru, taj kvadratić travnjaka, bez sustezanja bismo prigodno mogli nazvati – „Oršićevom lansirnom rampom“. Dinamov dribler, paker, fantasista, brzanac i strijelac, junak bajkovite zagrebačke nogometne priče u povijesnom preokretu protiv Tottenhama, autor hat-tricka i u toj utakmici, ali i u onoj ranijoj protiv Atalante na startu grupne faze Lige prvaka uz nezaboravnih 4-0, dalekometni projektil u rašlje protiv West Ham Uniteda u Londonu... Njegov potpis je nogomet atrakcije, s daškom vica i finese, munjeviti prodor, efektan dribling, zamah desnom nogom s lijeve strane s 15, 20, 25... metara u suprotne rašlje. Znamo kakav mu je trade-mark, ali Oršićev nogomet ponajprije krasi – raznovrsnost. Još se dobro sjećamo kako je Atalanti zabio i nogom i glavom i dalekometnim „torpedom“, Tottenhamu je mrežu tresao filigranskom parabolom u suprotni gornji kut, potom silovitim udarcem u punom naletu, a na kraju začinio i „remek-djelom“: furioznim preletom lijevim krilom uz slalom pored četvorice braniča i pogotkom u sami donji kut.

ORŠIĆ

GNK DINAMO

GNK Dinamo najtrofejniji je hrvatski nogometni klub, a utemeljen je 26. travnja 1911. pod nazivom Prvi hrvatski gradjanski športski klub. U bogatoj je povijesti osvojio 64 trofeja. Pritom je upisao 33 naslova prvaka od čega 23 u Prvoj HNL, 23 pokala pobjednika Kupa od čega 16 u Hrvatskoj, sedam Superkupova, a posebno se ističe trofej pobjednika Kupa velesajamskih gradova, natjecanja koje je kasnije preraslo u Kup UEFA, današnju UEFA Europa ligu: Dinamo je 1963. bio finalist, a 1967. i osvojio pokal. Maksimirski je klub ukupno 18 puta sudjelovao u skupinama europskih natjecanja: osam puta u UEFA Ligi prvaka i 10 u UEFA Europa ligi. Pritom posebnu pažnju privlače drugo mjesto u skupini Lige prvaka ujesen 1998. i tri nedavna „europska proljeća“ u UEFA Europa ligi: osmina finala 2018/'19., četvrtfinale 2020/'21. i 1/16 finala 2021/'22.

U davno doba dok je klub nosio naziv Gradjanski nisu postojali kupovi koji bi obuhvaćali konkurenciju na cijelom Starom kontinentu pa su značajnu ulogu imale prijateljske utakmice. A, Gradjanski je tada pobijedio i Barcelonu na njezinu terenu, zabio pet golova Liverpoolu u Zagrebu, dvaput u tjedan dana pobijedio Juventus, nadigrao tri najbolja turska kluba u Istanbulu, odigrao 0-0 u prijateljskom ogledu protiv brazilske reprezentacije.

Purgeri su u to doba osvojili šest naslova prvaka, a kasnije nastavili pobjedničkim stazama i pod Dinamovim imenom kad su u četiri navrata osvojili državno prvenstvo. Mnogi će istaknuti da je u tom razdoblju zapravo pet puta bio prvak, ali mu naslov iz 1979. godine, iako sudski dodijeljen Dinamu, nije pripisan u arhivima FSJ.

Klub je od 2005. kreirao najdulju seriju trofeja, stvorio povijesne generacije igrača među kojima je i bivši maksimirski kapetan Luka Modrić, koji je niknuo u Dinamovoj školi i vinuo se do statusa najboljega nogometaša svijeta. Klub je zadržao kontinuitet lansiranja mladih igrača. Upravo se Dinamo nalazi u temeljima povijesnoga uspjeha hrvatske reprezentacije na SP 2018. U osvajanju srebra u Rusiji sudjelovalo je 14 igrača koji su prošli kroz Dinamo pri čemu su desetorica i poniknuli u njegovoj školi.

Stadion Maksimir

Jedinstveni prirodni sklad parka i nogometne igre... U takvom je ambijentu još 1911. godine osmišljen, a godinu kasnije i proveden projekt gradnje sportskoga igrališta nadomak maksimirskoga parka. Park, Zoološki vrt i stadion, tri zagrebačka simbola smještena jedan do drugoga kao jedinstveni sklad prirode i sporta, postali su dio identiteta našega grada.

Gradnja stadionskog kompleksa počela je 1953. godine po projektu arhitekta Vladimira Turine. Stadion je građen u etapama, a u lipnju 2011. klupska je Uprava odlučila uložiti u gradsku imovinu pa je do 2013. obnovila dio kompleksa: postavila je nove sjedalice, grijani travnjak, sustav za automatsko navodnjavanje, umjetnu travu oko igrališta, moderni klupski hotel, svlačionice s vrhunskim uvjetima, kapelicu, brojna pomoćna igrališta s umjetnom travom na kojima trenira preko 500 mladih nogometaša iz Dinamove škole.

Travnjak je zasađen još 1951. i trajao je punih 58 godina, sve do 2009. i dvostrukoga koncerta grupe U2. Podloga nije izdržala dva uzastopna koncerta na punom stadionu, dan za danom, pa je uslijedila promjena travnjaka, a pritom je ugrađeno i grijanje terena. Od ljeta 2018. na terenu je nova, hibridna podloga, kombinacija 70-postotne prirodne i 30-postotne umjetne trave.

Nažalost, nakon snažnoga potresa u Zagrebu i okolici 22. ožujka 2020. godine istočna tribina zbog sigurnosnih je razloga do daljnjega izvan funkcije.

STADION

PETKOVIĆ

FanShop - Stadion
FanShop - Jurišićeva 2a
www.gnkdinamo.hr/shop

Dinamove utakmice protiv Milana:

1924. PU;	Milano: Milan – Gradjanski 8-2
1938. PU;	Zagreb: Gradjanski – Milan 2-1
1966. MP;	Zagreb: Dinamo – Milan 1-0
1966. MP;	Milano: Milan – Dinamo 0-0
1973. KPK;	Milano: Milan – Dinamo 3-1
1973. KPK;	Zagreb: Dinamo – Milan 0-1
1988. PU;	Milano: Milan – Dinamo 1-2
1992. PU;	Padova: Milan – HAŠK Građanski 2-1
2000. LP-p;	Milano: Milan – Dinamo 3-1
2000. LP-p;	Zagreb: Dinamo – Milan 0-3
2022. LP;	Milano: Milan – Dinamo 3-1

LP: UEFA liga prvaka; LP-p: pretkolo ili play-off UEFA Lige prvaka; EL: UEFA Europa liga; PU: prijateljska utakmica

AC MILAN

GRAD: Milano
OSNOVAN: 1899.
STADION: Stadion San Siro
TRENER: Stefano Pioli
WEB: acmilan.com

Osvajač UEFA Kupa/Lige prvaka: 1963., 1969., 1989., 1990., 1994., 2003., 2007.
Finalist UEFA Kupa/Lige prvaka: 1958., 1993., 1995., 2005.
Osvajač UEFA Kupa pobjednika kupova: 1968., 1973.
Finalist UEFA Kupa pobjednika kupova: 1974.
UEFA Superkup: 1989., 1990., 1994., 2003., 2007.
Interkontinentalni kup/FIFA Svjetsko prvenstvo: 1969., 1989., 1990., 2007.
Talijanski prvak: 1901., 1906., 1907., 1951., 1955., 1957., 1959., 1962., 1968., 1979., 1988., 1992., 1993., 1994., 1996., 1999., 2004., 2011., 2022.
Osvajač talijanskog Kupa: 1967., 1972., 1973., 1977., 2003.
Osvajač talijanskog Superkupa: 1988., 1992., 1993., 1994., 2004., 2011., 2016.

Zlatna era švedskog trojca 1950-ih, blistava izdanja uz „ples“ talijanskog fantasista Giannija Rivere 1960-ih i 1970-ih, rezultatska i igračka rapsodija u doba vladavine Silvija Berlusconija uz nezaboravni nizozemski trio, talijanske vedete i poseban začin u igri s Dejanom Savićevićem i „vatrenom desetkom“ Zvonimirom Bobanom pa sve do dva europska finala 2000-ih i novog povratka u svjetsku elitu... To je „brzopotezni scan“ povijesti jednoga od najslavnijih klubova svijeta. Talijanski div Milan prošle je sezone, nakon pauze od čak 11 godina, vratio naslov prvaka i ponovno najavio velike domete. Pogled u „retrovizor“ podsjeća na paradoks da je klub od svojega osnutka samo dvije sezone proveo izvan Serie A, i to baš 1980-ih, dakle na početku možda najslavnijeg desetljeća u povijesti kluba.

Snaga Dinamova suparnika zvoni i u samom brojkama: čak 18 međunarodnih trofeja od kojih sedam naslova europskoga prvaka, dva pokala Kupa pobjednika kupova, pet UEFA Superkupova, a uza sve to i četiri trofeja Interkontinentalnog kupa.
Milan je, nadalje, prošle sezone osvojio svoj 19. naslov talijanskog prvaka jednako koliko i gradski suparnik Inter čime dijele drugo mjesto na povijesnoj ljestvici iza Juventusa s dojmljivih 36.

Sam naziv Milan zapravo je „engleski derivat“ imena grada. Engleski Milan umjesto talijanski Milano „hommage“ je britanskim osnivačima kluba još iz 1899. godine. Štoviše, pod njihovim je vodstvom krenula nagla ekspanzija jer samo dvije godine po osnutku klub je osvojio naslov prvaka 1901. prekinuvši niz koji je dotad držala Genoa. Zanimljivo, baš je ona po jednakom principu, u znak poštovanja prema britanskim osnivačima kluba, zadržala engleski naziv Genoa umjesto talijanski Genova. Ubrzo potom, 1908. godine, upravo je iz Milanovih redova niknuo kasniji glavni gradski rival. Zbog neslaganja unutar kluba oko politike angažiranja inozemnih igrača izdvojila se skupina koja je osnovala Inter.

Četiri naslova prvaka u 1950-ima prva je zlatna generacija „rossonera“ tada predvođena znamenitim tercetom Gre-No-Li kojeg su činili Šveđani Gunnar Gren, Gunnar Nordahl i Nils Liedholm. Milan je 1958. zaigrao u svojem prvom finala tadašnjega UEFA Kupa prvaka gdje ga je u Bruxellesu tek u produžetku zaustavio Real Madrid s 3-2. U sljedećem je desetljeću u crveno-crnom dresu vladao jedan od najboljih talijanskih nogometaša svih vremena, slavni Gianni Rivera koji je u klubu ostao punih 19 sezona. Uslijedio je domaći naslov prvaka 1962. i odmah lov na trofej UEFA Kupa prvaka sezonu kasnije u velikoj pobjedi protiv branitelja pokala, Benfice, u finalu na Wembleyu gdje je Eusebio doveo Portugalce u vodstvo, a Jose Altafini s dva gola povukao Milan do pobjede s 2-1, da bi u novom finalu 1969. u Madridu nadigrali Ajax 4-1 uz hat-trick Pierina Pratija.

Pedesetih su, dakle, „vladali“ Šveđani, a zlatnih 1980-ih Nizozemci. Čak su bili i medijski pokušaji analogije sa švedskim trojcem pa su nizozemske legende u Milanovu dresu nastojali „brendirati“ kao Gu-Va-Ri: to su, dakako, bili Ruud Gullit, Marco van Basten i Frank Rijkaard. Paradoks je da je klub na samom startu 1980-ih skliznuo u niži razred talijanskog nogometa, ali ne zbog slabog bodovnog učinka već zbog kazne u aferi namještanja rezultata. Bile se to „jo-jo“ godine u kojima je klub dvaput uzastopno ispadao u niži i dizao se u viši razred.

AC MILAN

Preporod je uslijedio 1986. kad je klub preuzeo talijanski magnat Silvio Berlusconi i tada je počelo stvaranje velike klupske povijesti. Samo u prvih 10 godina njegove vladavine Milan je osvojio pet naslova prvaka, četiri talijanska Superkupa, triput postao europski prvak, dvaput bio finalist UEFA Kupa/Lige prvaka, triput osvojio UEFA Superkup, dvaput i Interkontinentalni kup.

Znameniti trener Arrigo Sacchi i slavni nizozemski trojac na terenu i do danas su ostali svojevrsnu simbol modernih „rossonera“, dakako, uz dinastiju Maldini koju su predstavljali najstariji Cesare još 1950-ih, i 1960-ih, potom njegov sin Paolo kao stup obrane pune 24 godine, od 1985. do 2009., i najmlađi predstavnik obiteljskog stabla, Paolov 21-godišnji sin Daniel, aktualni član Milana na posudbi u Speziji.
Bila je to generacija u kojoj se sjajno uklopila i bivša Dinamova desetka, kasniji kapetan „vatrenih“, Zvonimir Boban, koji je u devet sezona s Milanezima osvojio UEFA Ligu prvaka 1994., pritom četiri puta podizao pokal prvaka Italije, triput talijanski Superkup, a jednom i UEFA Superkup.

Uzlet na „raketni“ pogon uslijedio je s dvama uzastopnima naslovima europskog prvaka pri čemu im je suparnik u finalu 1989. u Barceloni bila rumunjska Steaua koju su pobijedili s 4-0 u dvoboju u kojem su naizmjenično mrežu tresli Gullit i Van Basten. Godinu kasnije u Beču je Rijkaard bio strijelac za pobjedu protiv Benfice s 1-0 i obranu naslova. Olympique Marseille svladao je „rossonere“ u finalu 1993. u Münchenu s 1-0 što je na neki način bila uvertira u nova dva finalna okršaja. Milan je u godinu kasnije veličanstvenom izvedbom posve zasjenio Barcelonu u Ateni čak s 4-0 da bi već sljedeće sezone ponovno osvanuo u finalu pri čemu je ovaj put u Beču bolji bio Ajax s 1-0.

Tri finala osvanula su i u novom mileniju. Posebno je slatka bila pobjeda protiv Juventusa 2003. u Manchesteru kad je Milan, nakon 0-0 u 120 minuta, slavio boljim izvođenjem 11-eraca. I tada dolaze dva okršaja s Liverpoolom i „podjela pokala“: u finalu 2005. u Istanbulu Milan je vodio 3-0 na poluvremenu, Englezi u nastavku izjednačili i potom slavili na 11-erce da bi dvije godine kasnije u njihovu novom finalnom obračunu, ovaj put u Ateni, Milan uzvratio pobijedivši s 2-1.

AC MILAN

Stefano Pioli
Datum rođenja: 20. listopada 1965.
Mjesto rođenja: Parma, Italija

Trenerska karijera:
Bologna U-18 i U-20 (1999-2002.), Chievo U-20 (2002-2003.), Salernitana (2003-2004.), Modena (2004-2006.), Parma (2006-2007.), Grosseto (2007-2008.), Piacenza (2008-2009.), Sassuolo (2009-2010.), Chievo (2010-2011.), Palermo (2011.), Bologna (2011-2014.), Lazio (2014-2016.), Inter (2016-2017.), Fiorentina (2017-2019.), Milan (od 2019.)

Prošao je 15 klubova u trenerskoj karijeri, u većini boravio samo jednu sezonu, ali zato je „savio gnijezdo" u Milanu i pomogao „rossonerima" da napokon i – uzlete. Iskusni talijanski strateg Stefano Pioli vratio je scudetto u Milan nakon punih 11 godina čekanja. Takvu prazninu između dvaju naslova prvaka klub zadnji put pamti još iz davnih 1970-ih kad je također bilo 11 sezona pauze, od 1968. do 1979. I upravo je, dakle, Pioli u izvorištu velikoga Milanova povratka. Baš kao što je, uostalom, i sam Milan rasplamsao Piolijevu trenersku karijeru. Njegovo igračko razdoblje vezano je prvo uz rodnu Parmu, potom za Juventus, Veronu, zatim je proveo šest godina u Fiorentini u kojoj je, zapravo, i zaključio ozbiljniji dio karijere. S Juventusom je u tri sezone osvojio naslov europskog prvaka 1985. iako u samom finalu nije bio u kadru, a podignuo je i trofej državnog prvaka, kao i UEFA Superkup i Interkontinentalni kup.
Trenersku je karijeru počeo u mlađim uzrastima Bologne, potom vodio i mladu momčad Chieva, a kad je 2003. krenuo u samostalnu karijeru na klupi seniorskih sastava, uhvatio je ritam promjene svakih godinu dana. Od 2003. do 2011. vodio je osam različitih momčadi pri čemu je samo Modenu trenirao nešto dulje od godinu dana, i to u Seriji B. U svim je ostalim sredinama egzistirao sezonu ili čak i kraće.
Prvi angažman u Seriji A imao je u Parmi 2006., ali vodio je momčad samo u jesenskom dijelu natjecanja i tek manji dio u veljači. Nešto dulji staž, dvije i pol godine, odradio je tek u Bologni od 2011. do siječnja 2014. pri čemu je crveno-plavima uspio spasiti prvoligaški status. Od ljeta 2014. pa sve do travnja 2016. vodio je Lazio s kojim je u prvoj sezoni dohvatio treće mjesto, s bodom manje od doprvaka Rome, ali i 18 manje od nedodirljivog Juventusa.

Zanimljivo je da je u studenom 2016. debitirao na klupi Milanova ljutog gradskog rivala Intera i to baš u međusobnom dvoboju. U popularnom derbiju „della Madonnina" sjedio je, dakle, na klupi Intera pri čemu su s Milanom odigrali 2-2. U svibnju je završio svoju epizodu među interistima nakon nepune jedne sezone, a već mjesec kasnije preuzeo je „svoju" Fiorentinu. Uz to ga razdoblje vežu i najtužnija sjećanja jer u to je doba iznenada preminuo kapetan Fiorentine, 31-godišnji Davide Astori. Pioli je kasnije na svojoj lijevoj podlaktici dao načiniti tetovažu u spomen na Astorija.
Milan je preuzeo u svibnju 2019. i ovo mu je zasad najdulji mandat na klupi jednoga kluba u cijeloj karijeri. Momčad je preuzeo dan nakon odlaska njegova prethodnika Marca Giampaola. Pod Piolijevim je vodstvom Milan odigrao najefikasniju sezonu u prethodnih sedam godina zauzevši konačno šesto mjesto. Znakovite su brojke vezane i uz milanski derbi. Ovaj je put, dakle, sjedio na klupi Milana i odveo ga do prve pobjede protiv Intera nakon četiri godine. Pioli je u toj svojoj drugoj sezoni vidljivo uzdignuo momčad koja je počela rušiti i neke statističke rekorde, ponajprije vezane uz napadački dio igre. Sezonu je zaključio kao doprvak iza Intera koji je pobjegao na 12 bodova razlike. No, drugo mjesto ujedno je značilo da se Milan vratio u UEFA Ligu prvaka nakon punih sedam godina izbivanja. Bila je to uvertira u slavljeničku sezonu u kojoj je Milan osvojio naslov prvaka nakon 11 godina. Na vrhu su se zavijorili s dva boda više u odnosu na doprvaka Inter, sedam više od Napolija i čak 16 više od četvrtoplasiranog Juventusa. Bio je to ujedno prvi Piolijev trofej u trenerskoj karijeri. Još je tijekom jesenskog dijela natjecanja produljio ugovor do ljeta 2023. godine.

STEFANO PIOLI

DINAMO VS CHELSEA 1-0

Bio je to poseban začin njegovoj karijeri, dojmljivi „hommage“ klubovima njegova života, posveta Dinamu i Milanu. Mnogi se kibici i danas prisjećaju i prepričavaju njegov nezaboravni spektakl na oproštaju od igračke karijere. U veličanstvenom je hepeningu 7. listopada 2002. godine Maksimir „svijetlio u Bobanovim bojama“: na tribinama su na svakom sjedalu bile uzdignute ukrasne vrećice s brojem 10, na jednoj tribini u Dinamovim, na jednoj u Milanovim, a na jednoj u bojama hrvatske reprezentacije. Bio je to spektakl u kojem su se u revijalnoj utakmici sučelili „Dinamo 80-ih“ i „Milan 90-ih“ pri čemu je glavni junak – Zvonimir Boban – za svaku momčad zaigrao po jedno poluvrijeme. Reviju je upotpunio i ogled „vatrenih“ protiv svjetskih zvijezda. Bio je to dan kad je Boban otišao u igračku mirovinu uz – ovacije Maksimira.

Na zagrebački su travnjak redom istrčavali Bobanovi suigrači iz slavne Milanove generacije: Baresi, Rossi, Tassotti, Maldini, Albertini, Costacurta, Massaro, Desailly, Van Basten, Savićević, Rijkaard... No, tek je nakon toga uslijedio najveći događaj večeri, tek je nakon toga trebala zaigrati – selekcija svijeta. A onda su iz svlačionice izlazili Matthäus, Taffarel, Helveg, Bergomi, Leonardo, Redondo, Papin, Rui Costa, Rivaldo...

Boban je iz Dinama u ljeto 1991. godine prešao izravno u Milan iako je prvu sezonu igrao za Bari na posubi. U devet godina s „rossonerima“ osvojio je UEFA Ligu prvaka 1994. u veličanstvenoj pobjedi protiv Barcelone 4-0, četiri je puta podizao pokal prvaka Italije, triput talijanski Superkup, a jednom i UEFA Superkup.

U Dinamovu je školu došao još kao 15-godišnjak, slijedio stope starijeg brata Dražena, tada također darovitoga mladog nogometaša. Štoviše, mlađi Boban svoj je premijerni nastup u dresu seniorske momčadi plavih začinio – pogotkom. Debitirao je 12. prosinca 1985. u prijateljskoj utakmici protiv Radnika u Velikoj Gorici kad su plavi pobijedili s 5-3. Boban je bio dvostruki strijelac. Premijerni je gol u službenim nastupima postigao u rujnu 1986. u pobjedci protiv Budućnosti u Podgorici, tadašnjem Titogradu, s 1-0.

U Dinamu je do ljeta 1991. godine upisao 111 službenih nastupa uz 43 pogotka. Dvaput je s plavima bio jugoslavenski doprvak... Kasnije je, kao igrač Milana na posudbi u Bariju, zaigrao i – protiv Dinama. Bari je u prijateljskoj utakmici na svom terenu pobijedio s 2-1, a Boban pritom bio dvostruki asistent. Utakmica je imala humanitarni karakter u akciji za djecu Hrvatske.

Iz maksimirskoga dijela posebno pamtimo brojne maestralne asistencije i pogotke iz slobodnih udaraca, pogotovo onaj za vodstvo protiv Atalante s 1-0 u dvoboju u kojem su Talijani na kraju ipak slavili izjednačivši iz jedanaesterca.

ZVONIMIR BOBAN

Dinamo vs Milan 1938.

U dva i pol tjedna razmaka pobijedili su oba milanska diva: i Inter u Milanu i Milan u Zagrebu. Pobjeda u Milanu imala je snažan odjek. Dva i pol tjedna nakon što su purgeri svladali Inter u gostima u spektakularnoj utakmici sa 4-3, dogovoren je i novi ogled s Milanezima. Ali, ne s Interom već s gradskim suparnikom Milanom. I ne u Milanu nego u Zagrebu. A, i ovaj su put bolji bili purgeri. Gradjanski je svladao Milan s 2-1. Nakon akcije u kojoj su sudjelovali Vilmos Vili Sipos, Franjo Mara Wölfl i Milan Antolković na loptu je natrčao August Lešnik i zakucao je u mrežu za vodstvo purgera. Samo nekoliko minuta ranije Lešnik je s vrha peterca poslao loptu visoko preko gola. Zanimljiv je bio novinarski opis drugoga gola purgera: "Kada je Siposu već dosadilo besposlenom na krilu, uletio je u sredinu, primio loptu, smotao tri, četiri Talijana kao špagete i opalio snažnim udarcem točno u lijeve rašlje. Talijanski se vratar spretno bacio i vratio udarac u polje, ali je Mariškina (Franjo Wölfl, op. a.) glava spretno dohvatila loptu i spremila neobranjivo u kut." Gradjanski je na poluvremenu vodio 2-0, Talijani kasnije u drugom dijelu pogodili vratnicu, a u 77. minuti Aldo Boffi je smanjio za konačnih 2-1.

Dinamo vs Milan 1966.

Možda je metaforika popularnoga Dinamova braniča Branka Gračanina bila pomalo gruba, ali jasno je opisala kvalitetu suparničke momačdi: „Za Milan igraju Rivera, Sormani, Amarildo... Morao bih kupiti 'pušku' da zaustavim navalu koja vrijedi više nego cijela jugoslavenska liga zajedno." Taj i takav Milan došao je, dakle, u Zagreb u studenom 1966. godine, gostovao kod Dinama u dvoboju Srednjoeuropskog, Mitropa kupa.
Dinamo je pobijedio s 1-0, i to suparnika kojeg su svjetski mediji tretirali jednim od top 10 svjetskih klubova. Uostalom, „rossoneri" su samo dvije godine ranije osvojili naslov europskoga prvaka. Bila je to ista sezona u kojoj su plavi osvojili Kup velesajamskih gradova, natjecanje koje je preraslo u Kup Uefa, današnju UEFA Europa ligu. Dinamo je, dakle, paralelno igrao u oba ova međunarodna natjecanja, a dvoboj protiv Milana bila je i svojevrsna najava blistavoga proljeća i osvajanja pokala KVG. Utakmica protiv Milana bila je, dakle, na „drugom kolosijeku", u Srednjoeuropskom kupu poznatom i pod skraćenim nazivom Mitropa kup. Nakon maksimirskih 1-0, plavi su u uzvratu na San Siru odigrali bez pogodaka i prošli dalje.
I sam je proslavljeni trener plavih, Branko Zebec, tada isticao:
– Moramo se prilagoditi novom dobu. Igramo na četiri fronta. Dobro pripremljena momčad mora podnijeti pun teret pa i takav kao što je 31 utakmica odigrana ove polusezone.
Pobjedonosni je pogodak postigao popularni „plavi devet", nikad prežaljeni Slaven Zambata, u 55. minuti. Mirko Braun izveo je indirektan udarac sa 25 metara, loptu odbio vratar Dario Barluzi, no Zambata se othrvao svom čuvaru Karl-Heinzu Schnellingeru i zakucao je u mrežu. I sam je vratar Barluzzi provukao:

Kakva li je tek „majstorski napadački ešalon" stajao nasuprot Dinamu. Gianni Rivera ikona je Milana i talijanske reprezentacije, po mnogima ponajbolji igrač u povijesti kluba. Za milaneze je igrao 19 godina. Brazilac Amarildo četiri je godine ranije bio zvijezda Svjetskog prvenstva u Čileu, istoga onog na kojem je maksimirski napadač Dražan Jerković bio prvi strijelac. Štoviše, i te su se zagrebačke večeri ponovno susreli: Amarildo u ulozi Milanova napadača, a Jerković na mjestu tehničkoga referenta, asistenta trenera Zebeca.
Obranom je dirigirao jedan od ponajboljih braniča svijeta, Nijemac Schnellinger, koji je samo četiri mjeseca ranije blistao na Svjetskom prvenstvu zaigravši u mitskom finalu SR Njemačke i domaćina Engleske. Otočani su pobijedili 4-2 u dvoboju oko kojega su i danas žive rasprave je li lopta, nakon udarca Geoffa Hursta, prešla gol-crtu.

DINAMO I MILAN

Dinamo vs Milan 1988.

U nogometnoj ekshibiciji na San Siru, u velikoj Dinamovoj pobjedi protiv Milana s 2-1, pamtit ćemo dva efektna poteza iz drugoga poluvremena, dvije minijature za nogometne romantike: Argentinac u Milanovu dresu, Claudio Borghi, „rabonom" je izveo udarac iz kuta, a Dražen Ladić obranio jedanaesterac slavnom Ruudu Gullitu. No, potez utakmice, uz tri gola i obranjeni jedanaesterac, bila je Borghijeva „rabona", udarac desnom nogom iza lijeve: fakinski je izveo korner na jugoistočnoj strani terena tako što je lijevu stajnu nogu fiksirao s desne strane lopte, a potom punim zamahom desnom nogom zavrnuo u peterac. U tom istom drugom poluvremenu, u samoj završnici, Ladić se prometnuo u junaka.

„Skinuo sam mu jedanaesterac. Kako? Jednostavno – nisam čekao, ali se nisam ni suludo bacio. Nagnuo sam se, izazvao udarac baš tamo gdje sam i mislio. I obranio", govorio je junak Dinamove pobjede Dražen Ladić.

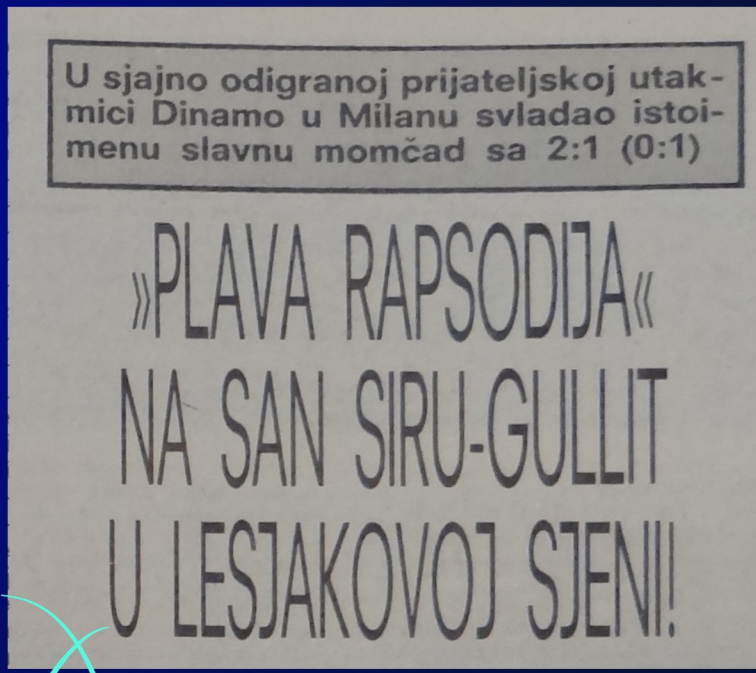
Ne samo da je obranio jedanaesterac proslavljenom Ruudu Gullitu, u tom trenutku jednom od najboljih nogometaša svijeta, već je time spriječio vodstvo domaćih, i to pet minuta prije kraja utakmice... I ne samo to: tom je obranom ujedno otvorio i put Dinamovoj pobjedi koja je uslijedila samo tri minute kasnije. Dinamo je, dakle, tog 4. travnja 1988. godine u prijateljskom ogledu na San Siru slavio s 2-1, i to protiv Milana, jedne od najmoćnijih generacija u povijesti nogometa. Na crveno-crnoj klupi sjedio je slavni Milanov strateg Arrigo Sacchi, a na Dinamovoj naš znameniti trener Miroslav Ćiro Blažević.

Samo za ilustraciju: Milan je sezonu kasnije u gotovo istom sastavu osvojio naslov europskoga prvaka. Od 13 igrača koji su sudjelovali u pobjedi u finalnoj utakmici protiv Steaue s 4-0, protiv Dinama su izostali jedino Rijkaard i Donadoni. Protiv plavih su, dakle, igrali i Van Basten, Gullit, Baresi, Tassotti, Ancelotti, Costacurta, Maldini, Colombo, Giovanni i Filippo Galli, Virdis, Mussi, Bortolazzi, ali i neki popularni igrači kojih nije bilo u finalu godinu kasnije kao Evani i Borghi...

Milan je ubrzo nakon dvoboja protiv Dinama redom pobijedio Empoli kod kuće 1-0, Romu u gostima 2-0, potom Inter u gradskom okršaju također s 2-0, a pobjedom na stadionu San Paolo u Napulju u spektakularnoj utakmici nadvisio domaći Napoli s 3-2... Bio je to najslavniji Napoli u povijesti, tada aktualni prvak Italije, kojeg su predvodili Diego Armando Maradona i Antonio Careca. Milan je time svrgnuo Napolitance s vrha ljestvice i osvojio naslov prvaka.

Milan je Dinamovu mrežu zatresao u 41. minuti nakon akcije koju je pokrenuo Gullit na desnoj strani, proigrao Tassottija koji je ubacio u sredinu, a Virdis glavom s desetak metara zabio za vodstvo. Po sličnom je „obrascu" izjednačio Vlado Kasalo u 58. minuti kad je, nakon ubačaja Stjepana Deverića iz kuta, glavom s pet metara lansirao loptu od grede u mrežu. Plavi su pobjedu dohvatili u burnoj završnici, u 88. minuti pogotkom Mladena Munjakovića. Bilo je to samo tri minute nakon što je Ladić, letom u svoj donji desni kut, zaustavio Gullitov udarac s bijele točke. Munjaković je ukrao loptu Milanovu braniču Stefanu Navi, koji je nepunu minutu ranije ušao s klupe, sjurio se u protunapad desnom stranom i zakucao loptu u mrežu.

Zanimljivo je da je talijanska La Stampa potom pisala da je bolonjski sudac Mauro Felicani počastio Milanese kaznenim udarcem u 85. minuti jer je start Damira Lesjaka na Claudiju Balesiniju bio posve ispravan. Lesjak je, inače, na ovoj utakmici uspješno odradio težak zadatak – čuvati Gullita.

U sjajno odigranoj prijateljskoj utakmici Dinamo u Milanu svladao istoimenu slavnu momčad sa 2:1 (0:1)

»PLAVA RAPSODIJA« NA SAN SIRU-GULLIT U LESJAKOVOJ SJENI!

DINAMO I MILAN

Dinamo i Milan

Dinamo i Milan dvaput su se sučelili u glavnim Uefinim natjecanjima. U oba su slučaja uspješniji bili Milanezi. Slavili su u 1. kolu Kupa pobjednika kupova ujesen 1973. godine. Slavili su s 3-1 u Milanu i potom s 1-0 u Zagrebu. Uvjerljivi su bili i u zadnjem, 3. pretkolu Lige prvaka ujesen 2000. kad su na San Siru, nakon Dinamova vodstva pogotkom Renata Pilipovića, pobijedili s 3-1, a kasnije u Zagrebu s 3-0. Purgeri su, pak, bolji bili u Srednjoeuropskom, Mitropa kupu u sezoni 1966/'67., dakle istom onom u kojem su osvojili pokal Kupa velesajamskih gradova, natjecanja koje je preraslo Kup Uefa, današnju UEFA Europa ligu. Plavi su u Zagrebu pobijedili s 1-0 golom Slavena Zambate, a na San Siru izvukli 0-0 i prošli dalje.

Milanov su dres, dakako, nosila još dvojica znamenitih hrvatskih reprezentativaca: raniji Dinamov kapetan Dario Šimić koji je za rossonere igrao od 2002. do 2008. i Mario Mandžukić na proljeće 2021. Bili su tu i Dario Smoje, Alen Halilović i nekadašnji član Dinamove škole, Dražen Brnčić. Zanimljivo je da je u Zagrebu, ali ne u Dinamu, već u gradskom suparniku NK Zagreb, nastupao i raniji Milanov vezist Rodney Strasser iz Sierra Leonea.

U ovome trenutku u Dinamu je i 17-godišnji Matteo Tonon koji je, zajedno s dvije godine starijim bratom, Alessijom, došao izravno iz redova Milana. Prvo je u Zagreb „aterirao" Alessio u listopadu 2020., dok je Matteo došao pet mjeseci kasnije

ŠTIKLECI

UEFA
CHAMPIONS
LEAGUE®

